

TÍÐINDI

Varðhaldsfongslaður í fyra vikur:

HEVÐI ØKS Í HOND OG HÓTTI LØGREGLUFÓLK

Ein 49-ára gamal maður varð frígjadagin varðhaldsfongslaður í fyra vikur. Til grundlógaravhoyring varð hann skuldsettur fyri brot á paragraff 119 í revsilógini um hóttan móti fólki í almennari tænastru

Pætur Hjalmar Evensson

Hósmorgunin varð løgreglan boðsend til ein bústað í Havn í sambandi við húsaófrið. Á veg upp gjøgnum trappurnar til íbúðina kom ein maður brølandi út gjøgnum hurðina við einari øks í hondini. Hann var fullur, og aftan á eina løtu legði hann seg niður á duragáttina og slóð nakrar ferðir við øksini í trapputrinini.

Har var trøngt í trappuuppgongdini, og tí stúrdi løgreglumenninir fyri, at maðurin skjótt kundi missa øksina úr hondini. Teir kendu seg hóttar, og tí valdu teir at taka pistólin fram, sum annars er rættiliga

sjáldsamt í Føroyum.

Men maðurin lat ikki við seg koma, hóast løgreglumenninir nú høvdu pistól í hond. Teir bóðu hann um at leggja øksina frá sær og koma við út, men hann var ikki samstarvssinnaður og vildi ikki við teimum, men bleiv liggjandi á gólvnum.

So hendi tað, at hann misti øksina. Tá gjørdi løgreglumenninir skjótt av, og ein teirra legði seg á hann og koyrði hann varisliga í handjörn.

Hótti og sparkaði

Í bilinum á veg til løgreglustøðina og á løgreglustøðini var maðurin heldur ikki sam-

starvssinnaður. Tað var allatíð umráðandi hjá honum at vita, at dama hansara, sum hann hevði ballast við, ikki var handtikin. Og tað var hon ikki, fekk hann at vita fleiri ferðir.

Gjøgnum alla tilgongdina sparkaði hann nakrar ferðir eftir løgreglufólkunum og rakti millum annað ein á hjálmin.

Hann hótti ein løgreglumann og segði, at hann altíð fór at minnst hann. Maðurin spurdi um tænastrunummar hjá einum og segði, at hann nokk skuldi finna út av, hvar viðkomandi búði. Seinni, tá hann var í bíðirúminum, vísti hann aftur ónøgðsemi og sparkaði eftir løgreglufólkunum.

Mintist tað ikki

Skuldsetti maðurin var sera fullur, og í rættinum segði hann seg ikki minnst hend-

ingina í trappuuppgongdini serliga væl.

Hann minnst tó, at hann hevði skeldast við damuna, og tí helt hann, at tað einasta,

